

Challenges in solid waste management in Cambodia

The waste management system is developed based on the sub-decree no 36 on solid waste management. The collection, transport, storage, recycling, minimizing and dumping of waste in the provinces and cities is the responsibility of the authorities of provinces and city..... Article 5, Chapter 2.

Because of the lack of resources including human resources and financial the authorities of provinces and city contract the private company taking over the task of collection and transport waste.

Further challenges of the waste management are willingness of the waste generator by paying the waste collection, transport and disposal fee and the availability of land for disposal of waste. Infrastructure play also an important role in waste management.

All of the challenges lead to failure of waste management and in many small cities and district are no waste management at all. All kind of solid wastes are disposed along the river, street and public area.

More over waste separation at source is not promoted, 65% organic waste is disposed mix with other waste direct on the landfill, if there is any a landfill. Waste separation is done informal by the waste pickers. Some and small sellable (recyclable) waste like a certain plastic, metal, paper etc. is thereby reduced.

Composting is not promoted widely. Only two organisation COMPED and SCARO are working on that.

ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងនៅកម្ពុជា អនុវត្តដោយអនុលោមតាមអនុក្រឹត្យលេខ ៣៦ ក្រសួងបរិស្ថាន។ មាត្រាទី៥ ជំពូកទី២ បានចែងថា ការអនុវត្តការប្រមូល ដឹកជញ្ជូន ស្តុក កែច្នៃ កាត់បន្ថយបរិមាណ និងការចាក់ចោលសំណល់តាមខេត្តក្រុង គឺជាសមត្ថកិច្ចរបស់អាជ្ញាធរខេត្ត ក្រុង។

ដោយសារធនធានមនុស្ស និងថវិកានៅមានកម្រិត អាជ្ញាធរខេត្ត ក្រុង បានធ្វើក្រុងត្រាការងារប្រមូល និងដឹកជញ្ជូនសំណល់ ជាមួយនឹងក្រុមហ៊ុនឯកជន។

កិច្ចប្រឈមមួយទៀត គឺឆន្ទៈចូលរួមពីអ្នកបង្កើតសំណល់ លើការបង់សេវាប្រមូល ដឹកជញ្ជូន និងស្តុកនៅទីលានចាក់សំណល់។

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ក៏ដើរនាំទីសំខាន់ក្នុងការអនុវត្ត ការប្រមូលនិងដឹកជញ្ជូនសំណល់ដែរ។ អាជ្ញាធរខេត្ត ក្រុងក៏ប្រឈមមុខនឹងកង្វះដីសម្រាប់ចាក់សំណល់ទៀត។

ដោយសារហេតុទាំងប៉ុន្មានខាងលើ ធ្វើឲ្យការងារគ្រប់គ្រងចាក់សំណល់មិនសូវទទួលបានជោគជ័យ។ សំណល់ច្រើនត្រូវបានគេយកទៅចាក់ចោលរាយប៉ាយ នៅតាមដីធ្លី ស្ទឹង ទន្លេ ទីសាធារណៈ និងតាមដងផ្លូវជាតិ។

ក្រៅពីនេះទៀតការ មិនមានការលើកទឹកចិត្តឲ្យមានការញែកសំណល់នៅប្រភព។ ៦៥%នៃសំណល់ជីវៈ ត្រូវបានគេយកចាក់ចោលមិនបានយកទៅកែច្នៃធ្វើជីកំប៉ុស។ ការញែកសំណល់នៅប្រភពធ្វើឡើងតាមរយៈអ្នករើសអេតចាយមានដូចជាប្លាស្ទិក ដែល កំប៉ុង។ល។

ធ្វើជីកំប៉ុសមិនត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឲ្យបានទូលំទូលាយ។ សព្វថ្ងៃមានតែអង្គការពីរទេដែលសកម្មយកសំណល់ជីវៈធ្វើជីកំប៉ុស គឺអង្គការ COMPED និង SCARO

ដោ គឹមហេង